

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Uram!

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: **Itt vagyok,
Uram!** című könyvéből
3. old.

Lábnymok

5. old.

Egyházközségi hírek

6. old.

Elgondolkodtató:

Az ateista filozófia
7. old.

**Baka István: Halottak
napja (vers)**

9. old.

Tízparancsolat

10. old.

**Juci ünnepi receptjei:
„Sült tök receptek”**

11. old.

Kalendárium:

SZENT HOMOBONUS
bűnbánó 12. old.

Anekdóták:

Jóság a kezedszarát!

15. old.

Viccek: 16. old.

Rejtély: 17. old.

Ahová tettél, ott szolgálak,
Ahol megsejtlek, megcsodállak,
Ahogy tudlak, úgy követlek,
Ha meg-megbotlok, nem csüggedek,
Amim van, azért magasztallak,
Amim nincs, azért nem zaklatlak,
Ami munkám, azt megcsinálom,
A jó szót érte sose várom,
Ha nem sikerül, nem kesergek,
És másnap mindent újrakezdek.

Ámen

Miseszándékok

November (az esti szentmisék időpontja 17 h)

Szentek és ünnepeink

1. 2.	Szombat Vasárnap	9h: Márki Szilveszter és ifj. Márki Szilveszter este: Baráth Sándor	Mindenszentek Évközi 31. vasárnap Halottak napja
3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Papp Gábor, 7.évf. Szűcs Károly Kriván Miklós és Kolonics Etelka id. Lovászi Imre és ifj. Lovászi Imre 9h: Paplogó Imréné Babarcsi Gizella és a család élő tagjaiért este:	Szent Szilvia Borromeo Szt. Károly Szent Imre herceg Szent Krisztina Szent Ernő Szent Gottfrid Évközi 32. vasárnap Lateráni Bazilika felszentelése
10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	 9h: Ábrahám Furus István és Király Erzsébet este:	Nagy Szent Leó pápa Szent Márton Szent Jozafát Magyar szentek és boldogok Szent Hypatiusz-Huba Nagy Szent Albert Évközi 33. vasárnap Skóciai Szent Margit
17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Komócsin József 22. évf. Németh Istvánné Módra Erzsébet Ábrahám Rozália, Mária, Erzsébet, Pál 11h– Tóth András és Farkas Cs. Rozália 50. házassági évfordulója 17h–Tóth Györgyné Árvai Margit 7.évf. és Tóth György 9h: Kothencz József este: Szécsi András névnapjára és Tóth Mária és a család élő és elhunyt tagjaiért	Szent Dénes Szent Jenő Árpádházi Szent Erzsébet Szent Ödön-Edward Szűz Mária bemutatása Szent Cecília Krisztus Király vasárnapja Szent Kelemen
24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Németh Zsolt 1. évf. és szülőkért Tombác Vincéné Szakáll Anna 5. évf. 9h: Tanács József és Papdi Mária, szülők, családtagjaik és vejük, élő és elhunyt családtagok este: Bóka János és szülőkért	Vietnámi szent vértanúk Alexandriai Szent Katalin Szent Konrád Szent Virgil Marchiai Szent Jakab Szent Filoména Advent 1. vasárnapja Szent András apostol

A TETTES

Egyedülálló az ember, hiszen egyetlen, bár élethivatása a Közösséghez köti. De a bűn megoszt és szétválaszt bennünket. Mégis egymásra kell találnunk, egymás terhét vállalnunk, hordoznunk.

Engesztelnünk is kell, hogy a Nagy Egyetértés akadályait elhárítsuk. A magány nem szerepel az Atya nagy Tervében, ezért fájdalmas az. Végérvényesen pedig csak a Megváltó Szeretet képes legyőzni azt és ezzel megpecsételni, szentesíteni közös szövetségünket.

*

„Egy ember lement Jeruzsálemből Jerikóba. Rablók kezére került, azok kifosztották, véresre verték és félholtan otthagyták. Egy pap jött lefelé az úton, észrevette, de továbbment. Később egy levita jött arra, meglátta, de ő is elment mellette. Végül egy szamaritánusnak is arra vitt az útja. Amikor megpillantotta, megesett rajta a szíve. Odament hozzá, olajat és bort öntött a sebeire és bekötözte azokat. Azután föltette teherhordó állatára, szállásra vitte és gondját viselte. Másnap reggel elővett két dénárt és a gazdának adta e szavakkal: Viseld gondját. Amivel többet költesz rá, megadom neked, amikor visszatérek.” (Lk 10,30-35)

*

Ismerem a titkát, súlyos, rettenetes titkát.

Hogyan bírja el azt, Uram, ez a koravén nagy gyermek?...

Úgy szerettem volna, ha ő beszél majd róla, hogy aztán így megosztva, már ketten hordjuk tovább.

Hónapok óta próbálok segítő kezet nyújtani e roskadozó ifjúnak.

Mohón kap feléje, megsimogatja, megcsókolja – de csak a kettőnket szétválasztó árok felett.

Amikor szelíden magam felé próbálok vonni, meghátrál, mert a másik kezében még egyre ott a titok, mely súlyával megbénítja karját.

Fájdalommal tölt el, Uram, hogy csak messziről látom és megközelíteni már nem tudom.

Ő is egyre felém néz, de felém jönni nem tud.

Szenvedek, s ő is szenved.

Nem bírom tovább a szenvedését elviselni, de a szeretetem oly kurta, Uram, hogy ahányszor hidat építek feléje, hogy elérjem egyedüllétét, a híd rövid és nem ér el a túlsó partig.

Látom, hogy szenvedéseinek széles árka szélén miképp tétovázik. Megfeszül, nekilendül, majd megáll és meghátrál kétségbeesve, mert széles az árok és túl nehéz a terhe.

Tegnap újra felém hajolt, Uram. Szólt néhány szót – s meggondolta magát. Egész teste remegett a titok nehéz terhe alatt, már-már kitört – majd újra csak magánya mélységes medrébe temetkezett.

Nem sírt, de homlokáról súlyos verejtékcseppeket töröltem le.

Nem vehetem a vállaimra terhét, ha ő nem adja át!...

Látom, de megragadni már nem tudom.

Nem akarod, Uram, mivel ő nem akarja, és nincsen jogomban szenvedése titkán erőszakot venni...

Uram, ma este az elszigeteltre gondolok, azokra, akik egyedül vannak, rettenetesen egyedül, mert soha nem támaszkodtak senkire, soha nem bízták magukat Rád, Uram.

Azokra, akik megtudtak valamit, amit senki más nem ismerhet,

Azokra, akiket megbántottak és nem vigasztal senki,

Azokra, akik súlyos sebekből véreznek, amelyeket soha nem gyógyít meg senki,

Azokra, akiket kemény csapások sújtottak, amelyeket még csak nem is gyanít soha senki,

Azokra, akik szívük néma sírkamrájába a megaláztatás, a kétségbeesés, a gyűlölet egybekötött nagy kéváját zárták,

Azokra, akik a halál vétkét rejtették el önmagukban és hidegek, miképp a fehérre meszelt sírok...

Elrettent az ember nagy magánya, Uram.

Minden ember magányos, mert egyedüli lény.

Szent ez a magány, amelyet egyedül csak ő törhet meg felfedve magát egy másik előtt, vagy egy másikat fogadva be önnön magányába.

Egyedül ő képes a magányból a közösségbe lépni. Ez a közösség a te akaratod, Uram; azt kívánod, hogy egyek legyünk mindnyájan.

A bűn által egymás közé ásott széles árok ellenére is.

Azt kívánod, hogy egyek legyünk egymás közt, miképpen az Atya és Te egyek vagytok.

Fájdalommal tölt el ez az ember, Uram, mint azok, akik egyedül vannak, hiszen a testvéreim!

Adj erőt, hogy úgy szeressem őket, hogy megtörhessem a magány bilincseit,

Hogy a Világ elfogadja ma még üres, de vendéget váró házamat, melynek kapui sarkig vannak tárva.

Segíts, hogy jómagam visszavonultan éljek, és senkit se zavarjak;

Hogy mindenki betérhessen hozzám minden ellenszolgáltatás nélkül,

Hogy terhüket lerakva, láthatatlanul ott megpihenhessenek...

S a beálló csöndes éjszakában én majd felkeresem őket.

Jöjj akkor, Uram, a segítségemre, hogy a terhüket vállalni és hordani tudjam...

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Michel Quoist: Itt vagyok, Uram! című könyvéből)

Lábnymok

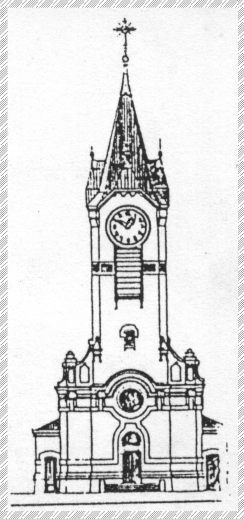
Egyszer valaki azt álmodta, hogy az úrral együtt menetelt az úton, miközben életének egyes jelenetei villantak fel előtte az égbolton. Közben két sor lábnyomot látott a homokban egymás mellett haladva. A sajátját és az úrét...
- Amikor az utolsó jelenethez érkezett, visszatekintett a lábnyomokra. És ekkor észrevette, hogy az út folyamán

sokszor csak egy sor lábnyom volt látható. Arra is felfigyelt, hogy ez életének legkeservesebb szakaszainál fordult elő. Bántotta a dolog és megkérdezte az Urat: Uram Te megígérted, hogy ha egyszer elhatároztam, hogy követlek Téged, Te mindig velem jársz életem útjain. De íme, a legnyomasztóbb esetekben csak egyetlen sor lábnyom látható. Nem értem, hogy éppen akkor hagytál volna el, amikor leginkább szükségem volt Rád. - Az Úr így felelt: Drága gyermekem, én szeretlek téged, és sohasem hagynálak el. A megpróbáltatás idején, mikor úgy szenvedtél, - amikor csak egy sor lábnyomot látsz - akkor karjaimba vettelek, és úgy hordoztalak...

(Mary Stevenson)

Egyházközségi hírek:

Plébániai kormányzónkat, **Liszcai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-289-5397, 273-260.

Miserend:

kedd-szombat: **18.⁰⁰**

vasárnap: **9.⁰⁰ és 18.⁰⁰**

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Keddtől – péntekig: **9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.**

A röszei plébániahivatalt ezentúl mobiltelefonon is hívható: **06-30-359-1050.**

A plébánia weboldala: www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

November 2.-től az őszi-téli miserendnek megfelelően az esti szentmisék 17 órakor kezdődnek.

Mindenszentek ünnepén és Halottak napján a mise- és szertartásrend az alábbiak szerint alakul egyházközségünkben:

November 1. szombat MINDENSZENTEK ÜNNEPE

9 óra - ünnepi szentmise a templomban

14 óra - szentmise elhunyt szeretteinkért a temetőben

18 óra - gyertyafényes csendes szentmise a templomban, utána szentségimádás

November 2. vasárnap HALOTTAK NAPJA

9 óra - szentmise a templomban

17 óra - szentmise a templomban

November 23-án, Krisztus Király vasárnapján, a 9 órakor kezdődő szentmise keretében szenteljük fel a templom szentélyének új falfestményeit.

December 2. és 23. között az adventi Roráté-misék reggel fél 7 órakor kezdődnek.

Óvodások számára hittanos foglalkozásokat csütörtökönként 16.30-tól 17-ig tartunk a plébániaudvaron található hittanteremben!

Börcsök Eszter rovata

Elgondolkodtató!!!**Tanulságos történetek!**„Az ateista filozófia”

Az ateista filozófia-professzor arról beszél a tanítványainak, mi a problémája a tudománynak Istennel, a Mindenhatóval. Megkéri az egyik új diákját, hogy álljon fel és a következő párbeszéd alakul ki:

Prof: Hiszel Istenben?

Diák: Teljes mértékben, uram.

Prof: Jó-e Isten?

Diák: Természetesen.

Prof: Mindenható-e Isten?

Diák: Igen.

Prof: A bátyám rákban halt meg, annak ellenére, hogy imádkozott Istenhez, hogy gyógyítsa meg. Legtöbbünk törekedne arra, hogy segítsen másokon, akik betegek. De Isten nem tette ezt meg. Hogyan lehetne akkor jó Isten? Hmm?

Diák: (a diák hallgat)

Prof: Erre nem tudsz választ adni, ugye? Kezdjük előlről, fiatalember. Jó-e Isten?

Diák: Igen.

Prof: Jó-e Sátán?

Diák: Nem.

Prof: Honnan származik Sátán?

Diák: Istentől?

Prof: Így van. Mondd meg nekem, fiam, van-e bűn ebben a világban?

Diák: Igen.

Prof: A bűn mindenhol jelen van, nemde?

Diák: Igen.

Prof: És Isten teremtett mindent. Így van?

Diák: Igen.

Prof: Tehát ki teremtette a bűnt?

Diák: (a diák nem válaszol)

Prof: Vannak-e betegségek? Erkölcstelenség? Gyűlölet? Csúfság? Mindezen szörnyű dolgok léteznek ebben a világban, ugye?

Diák: Igen, uram.

Prof: Tehát, ki teremtette mindezeket?

Diák: (a diák nem felel)

Prof: A tudomány állítása szerint 5 érzékünk van, melyekkel felfogjuk és megfigyeljük a dolgokat magunk körül. Mondd meg nekem, fiam! Láttad-e már valaha Istent?

Diák: Nem, uram.

Prof: Mondd meg nekünk, hallottad-e már valaha a te Istenedet?

Diák: Nem, uram.

Prof: Érezted-e már valaha a te Istenedet, megízlelted-e a te Istenedet, vagy érezted-e már a te Istened illatát? Különben is, volt-e már valamilyen kézzelfogható tapasztalatod Istenről?

Diák: Nem, uram, attól tartok nem.

Prof: És mégis hiszel benne?

Diák: Igen.

Prof: A tapasztalati, igazolható, bemutatható bizonyítékok alapján a tudomány kijelenti, hogy a te ISTENED nem létezik. Na erre mit mondasz, fiam?

Diák: Semmit. Nekem csak a hitem van.

Prof: Igen. A hit. Pontosán ezzel van problémája a tudománynak.

... és most ...

Diák: Professzor, létezik-e a hó?

Prof: Igen.

Diák: És létezik-e a hideg?

Prof: Igen.

Diák: Nem, uram. Nem létezik.

(Az események ezen fordulataira az előadóterem elcsendesedik.)

Diák: Uram, lehet sok hónk, még több hónk, túlhevíthetünk valamit, vagy még annál is jobban felhevíthetjük, lehet fehér hónk, kevés hónk, vagy semennyi hónk. De nem lesz semmink, amit hidegnek hívnak. 273 fokkal tudunk nulla alá menni, ami a hó nélküli állapotot jelenti, de annál lejjebb nem mehetünk. A hideg nem létezik. A hideg szót a hó nélküli állapot jellemzésére használjuk. A hideget nem tudjuk lemérni. A hó: energia. A hideg nem AZ ellentéte a hőnek, uram, hanem a hiánya.

(Az előadóteremben ekkor már egy gombostű leejtését is meg lehetne hallani.)

Diák: És mi van a sötétséggel, Professzor? Létezik-e a sötétség?

Prof: Igen. Hogyan beszélhetnénk az éjszakáról, ha nem lenne sötétség?

Diák: Ismét téved, uram. A sötétség valaminek a hiányát jelzi. Lehet kis fényünk, normális fényünk, nagy erejű fényünk, villanó fényünk, de ha sokáig nincs fény, akkor nincs semmi, S azt hívjuk sötétségnek, így van? De a valóságban a sötétség nem létezik. Ha létezne, még sötétebbé tudnánk tenni a sötétséget, nemde?

Prof: Tehát, mire akarsz rámutatni mindezzel, fiatalember?

Diák: Uram, azt akarom ezzel mondani, hogy a filozófiai eszmefuttatása hibás.

Prof: Hibás? Meg tudod magyarázni, miért?

Diák: Uram, ön a kettősségek talaján mozog. Azzal érvel, hogy van AZ élet, utána pedig a halál, van egy jó Isten és egy rossz Isten. Az Istenről alkotott felfogást végesnek tekinti, mérhető dolognak. Uram, a tudomány még egy gondolatot sem tud megmagyarázni. Elektromosságot és mágnesességet használ, de sohasem látta egyiket sem, arról nem is szólva, hogy bármelyiket megértette volna. Ha a halált AZ élet ellentétéként vizsgáljuk, akkor tudatlanok vagyunk arról a tényről, hogy a halál nem létezhet különálló dologként. A halál nem az élet ellentéte: csak annak hiánya.

Diák: Most mondja meg nekem, professzor: azt tanítja a diákjainak, hogy majmoktól származnak?

Prof: Ha a természetes evolúciós folyamatra célzol, akkor természetesen igen.

Diák: Láttá-e már valaha AZ evolúciót a saját szemével, uram?

(A professzor mosolyogva megrázza a fejét, kezdi látni, MI lesz a vita kimenetele.)

Diák: Mivel eddig még senki sem látta AZ evolúciós-folyamatot végbemenni, sőt azt sem tudja bizonyítani, hogy ez egy folyamatos történés, azt jelentené mindez, hogy ön a saját véleményét tanítja, professzor? Akkor ön nem is tudós, hanem prédikátor?

(Nagy zajongás támad az osztályban.)

Diák: Van-e valaki az osztályban, aki látta már valaha a professzor agyát?

(Az osztály nevetésben tör ki).

Diák: Van-e itt valaki, aki hallotta már a Professzor agyát, érezte, megérintette azt, vagy érezte az illatát?... Úgy tűnik, senki nem tette. Tehát, a tapasztalati, állandó, kimutatható bizonyítékok megalapozott szabályai szerint a tudomány kimondja, hogy önnek nincs agya, uram. Ne vegye tiszteletlenségnek, uram, de hogyan adhatnunk így bármilyen hitelt az előadásainak? (A teremben síri csend. A professzor a diákot nézi, arca kifürkészhetetlen.)

Prof: Azt hiszem, hit alapján kell elfogadnod, fiam.

Diák: Erről van szó, uram! Ember és Isten között a HIT a kapcsolat. És ez mindennek a mozgatója és éltetője.

A diák..... *Albert Einstein* volt.

„A tudomány, vallás nélkül sánta, a vallás tudomány nélkül vak.” (Albert Einstein)

Baka István:

HALOTTAK NAPJA

Egy kisfiú siet a parkon át,
az esti szélben hintalánc vacog,
zörög a megfakult viharkabát,
az égen borbélytányér-hold inog.
Az emlékmű talapzatán, akár
angyalszárnyakból hullatott pihék,
mécsek remegnek, szürke és sivár
a kő, a park, s páncélozott az ég.
Mint oszlopról lehorgadó plakát,
nyirkos csirizszagú a félelem,
s megyek, megyek az őszi parkon át,
zsebemben gesztenyék, nyolccévesen.

Az értékesen töltött vasárnap tízparancsolata

1. Kezdjük el az ünnepet előző este. Ez ősi keresztény szokás (vesperás, vigília). Készítsük ki a másnapi, ünnepi ruhákat. Ez a gyerekekre különösen is hatással van. Zene, olvasás, játék, vidámság, a szokottnál kissé ünnepélyesebb vacsora jellemezze a szombatot.
2. Vasárnapra tegyünk félre minden kenyérkereső, pénzgyarapító munkát. A testi-lelki felüdülés legyen a cél.
3. A szentmise legyen a nap központi cselekménye.
4. Forduljunk e napon mások felé. Szerezzünk másoknak örömet, adjunk tovább valamit lelki derükből.
5. Zsidó közmondás: „Bűn, ha valaki ünnepnapon szomorú”. Örüljünk mindennek, aminek örülhetünk, igyekezzünk másoknak vigasztalást nyújtani, ha van beteg ismerősünk, látogassuk meg.
6. Tartóztassuk meg magunkat az epés kritikától. A vasárnap a „pozitívumok napja” legyen, amikor csak a jó és a szép felé akarunk nyitottak lenni.
7. Keressük az emberi közösséget, ne húzódjunk vissza magányunkba. Baráti vagy rokoni körben közös asztal, közös kirándulás, igényes szórakozás - ennek is ideje a vasárnap.
8. De legyen időnk a csendes imára is. A meditáció a lélek vonzódása a „központ” felé. Biztosítsuk a lélek meghitt, ünnepi találkozását Istennel. Az ájtatosságok halmozása azonban nem szerencsés, sokkal többet ér, amit másokén teszünk.
9. A házaspárok kettesben sétáljanak egy nagyot. Beszélgessék át a hetet, figyelmesen hallgassák meg egymást, és határozzák meg az elkövetkező hét célkitűzéseit.
10. Mi oltja ki az ünnep meghitt, békés hangulatát? Minden hajsza és minden agyon-jóllakás, ami nemcsak az evés-ivásra vonatkozik, de minden léha szórakozásra is.

Guci ünnepi receptjei

SÜTÖTÖK TORTA:

Elkészítés:

A tököt a citromhéjjal ízesített tejben puhára főzzük (pároljuk), míg jól besűrűsödik. Langyosra hűtjük, s hozzáadjuk a cukrot, margarint, a gyümölcsöt, a morzsát, sőt, a tojások sárgáját, végül a tojásfehérjék keményre vert habját. Kivajazott, lisztezett formába simítjuk, akkorába, hogy a massa csak a forma 2/3 részéig érjen, mert sülés közben fel fog emelkedni a tészta. Előmelegített sütőben 50 percig sütjük. A formában hagyjuk kihűlni, s csak ezután kínáljuk. Porcukorral meghintjük, vagy karamellmártással leöntjük, durvára vágdosott mogyoróval díszítjük. A mártás előre elkészíthető, hűtőben eláll. Három evőkanál kristálycukrot barnára pirítunk, hozzáadunk mogyorónyi vaját, és felengedjük 2 dl tejjel vagy főzötejszínnel, melyet elkevertünk egy evőkanál pudingporral, így selymes állagú, finom mártást kapunk.

Hozzávalók:

- 1 kg felaprított (reszelt) sütötök
- 5 dl tej
- fél citrom reszelt héja
- 5 dkg cukor
- 5 dkg margarin
- 15 dkg vegyes gyümölcs (befőtt, vagy tejbé áztatott aszalt gyümölcs) felaprítva
- 5 dkg zsemlemorzsza
- csipetnyi só
- 3 tojás
- Tetejére: porcukor, vagy karamell-öntet

Öntethez:

- 3 evőkanál cukor
- mogyorónyi vaj
- 2 dl tej
- 1 evőkanál pudingpor (karamell ízű, vagy vaníliás)

SÜTÖTÖKÖS RAKOTT PALACSINTA

Hozzávalók (4 személyre):

- 50 dkg sütötök
- 1 tojás
- 25 dkg liszt
- 4-5 dl szódavíz
- fél dl olaj
- 2 gerezd fokhagyma
- 1 teáskanál só
- 1 mokkáskanál törött fekete bors
- 2 dl tejföl
- 5 dkg reszelt sajt

Elkészítés:

A sütötököt az előmelegített, forró sütőben szép barnáspirosra megsütjük, majd villával pépesre összetörjük. A tojást habosra felferjük, összekeverjük a liszttel, a szódavízzel és a tökpüré felével. Sózzuk, borsozzuk, majd a zúzott fokhagymát és az olajat is belekeverjük. A masszából 12-14 palacsintát sütünk, amelyeket rétegenként megkenünk a reszelt sajttal, a tökpürével, a tejföllel, valamint a sóval, borssal elkevert krémmel. Alufóliával befedjük, és a forró sütőben kissé átsütjük.

(Összeállította: Szűcs Judit)

Kalendárium

November 13. SZENT HOMOBONUS bűnbánó

Cremona, 1150 körül. +Cremona, 1197. november 13.

Elbúcsúzása előtt Krisztus tanítványaira apostoli kötelezettségeket rótt: az idők végezetéig tanúivá kell lenniök. A tanítványok elfogadták Mesterük megbízatását, és kötelezettségüket sokan életük feláldozásával teljesítették. A tanúk közé tartoznak azok is, akik Krisztus parancsát a mindennapok hűségében valósították meg. Így volt ez a 12--13. század Itáliájának iparos és kereskedő köztársaságaiban is. Volt a világiak között egy vallásos élcsapat, amelynek képviselői személy szerint alig ismeretesek, jámborságeszményüket azonban megörökítették a források.

Közéjük tartozott a cremonai Homobonus, aki a névtelenséget áttörve a történelem nyilvánossága elé lépett. Bár a szentté avatási per iratai elvesztek, a szentté avatáskor kiadott bulla tartalmazza a tanúk kijelentéseinek összefoglalását; ezenkívül néhány évvel később egy cremonai pap megszerkesztette Homobonus életrajzát az ünnepi zsoltos számára.

Homobonus apja, a Tucingo nemzetséghez tartozó kereskedő mélyen vallásos férfi lehetett. Megmutatkozik ez már fia nevének megválasztásában is; az a kívánsága jut kifejezésre, hogy gyermeke „homo bonus”, azaz jó, derék ember legyen, és így elnyerje Isten tetszését.

Életrajza arról tudósít, hogy Homobonus nem járt iskolába. Alapismereteit (olvasást, írást, számolást), valamint a kereskedői foglalkozáshoz szükséges kiképzést apjának köszönhette.

A kereskedelmet a keresztény hagyomány kezdettől fogva tartózkodással, sőt azzal a gyanakvással kezelte, hogy „tiszteletlen”, mert hasznot húz valamiből, amihez nem adott hozzá semmit. Azt soha nem mondta az Egyház, hogy a kereskedés önmagában rossz, de csak a 14–15. században főleg Szent Antonin és Sziénai Szent Bernardin hatására oldódik ez a tartózkodás. Érthető módon az egyházi iskolák számolni tanítottak, de kereskedni nem.

Ha Homobonus korában megkérdezték a teológusokat, azt válaszolták, hogy az elvégzett munkával arányos nyereség megengedett, de csak a család fenntartására vagy a szegénygondozás előmozdítására. Egyebekben pedig továbbra is bizalmatlanok maradtak, és a tapasztalat nekik adott igazat. A kereskedők világában ugyanis eluralkodott a nyereség- és élvezetvágy, és csak kevesen nyitották meg belső hallásukat az intő egyházi hangok előtt. Ezek a kevesek azonban nagy dolgokat tudtak megvalósítani. Gyökeresen szembeszegültek a Mammonnal, s az állandó pénz- és birtokvággyal szembeszegették az öнкиüresítést és az evangéliumi szegénységet. Közéjük tartozik Assisi Szent Ferenc is, aki

posztókereskedő és kelmefestő családból származott, és tanítványaival együtt ezt a keresztény életeszményt követte; de voltak világiak is, akik akkoriban kereskedőkként (különösen a textilszakmában) figyelemre méltó jóléthez jutottak, később azonban pusztán vallási indítékokból felhagytak foglalkozásukkal, vagyonuk nagy részét elajándékozták a templomoknak és a szegényeknek, visszavonultak a közéletől, és ezután már csak az imádságnak és a bűnbánatnak éltek. Ezeket az embereket Itáliában gyakran nevezték „bűnbánók”-nak vagy „megtérők”-nek, mert egykori gazdagságuk nyilvános bűnnek számított, és emiatt rossz hírbe keveredtek.

Néhányan ezek közül az új megtérők közül laikus prédikátorként léptek fel. Tudásuk azonban nagyon kevés volt, ezért csakhamar tévutakra kerültek. Így a „lyoni szegények” és az első „humiliták” Lombardiában. Mások még tovább tévelyegtek, és az eretnek katarok nyomdokaiba léptek.

Homobonus további életéről a rendelkezésünkre álló források keveset árulnak el. Annyit tudunk róla, hogy átvette apja üzletét, megházasodott, de hogy voltak-e gyermekei, viselt-e tisztséget Cremonában, azt már nem tudjuk.

Nagy jámborsága és tevékeny felebaráti szeretete tűnt fel polgártársainak. Mivel a szentté avatási bulla sok idetartozó egyedi dolgot rögzít, felvázolhatjuk azt az utat, amelyen Homobonus eljutott Istenhez. Mint kereskedő megelégedett a mérsékelt haszonnal, s ezt családja fenntartására és a keresztény irgalmasság műveire használta fel. Jó volt a szegényekhez, egész életén át segítette őket ínségükben, és alkalmilag még a halálon túl is gondoskodott róluk, amennyiben segített, hogy tisztességesen eltemethessék őket. Karitatív tevékenységében személyesen járt el: a segítségre szorulókat leggyakrabban saját házába fogadta be gondozásra. Életrajza hozzáteszi, hogy hitvese nem mindig értette ezt meg, és rosszállását olykor nyomatékosan juttatta kifejezésre.

Igazi bűnbánóként Homobonus a bűnbánat szentségében a keresztény tökéletesség hatékony eszközét látta. Osbert, a Szent Egyed templom plébánosa a szentté avatási perben arról tanúskodott, hogy híve több mint húsz éven át nála gyónt, és buzgón követte lelki vezetését.

Arról is tudunk, hogy sohasem vett részt világi szórakozásokban, sőt még polgártársai világias életszemléletére is igyekezett hatni. Céhtársaival ellentétben gyapjából készült, egyszerű ruházatot viselt, s ezt akkoriban a szigorú életmód külső jelének tekintették.

A bulla nem hagy kétséget afelől, hogy Homobonus imádságos ember volt. Először is, mint minden „bűnbánó”, naponta megjelent a templomban; nemcsak a szentmisén vett részt, hanem a zsolozsma óráin, még éjszaka is. Ha hivatásbeli kötelességei miatt nem tudott ennek eleget tenni, például a kishórák vagy a vesperás alkalmával, akkor előre elimádkozta őket. Állandó párbeszédben élt Istennel. Akár dolgozott, akár a kereszt előtt borult le, akár nyugodni tért, ajka mindig imát rebegett. Szakadatlan imádsága, hivatásához kapcsolódó lelkiismeretessége, s szegényekről való

szerető gondoskodása lehetett az oka annak, hogy környezete felfigyelt alázatos, egyszerű életére.

1197. november 13-án halt meg a Szent Egyed plébániatemplomban, ahol szokása szerint részt akart venni a reggeli szentmisén. A Kyrie eleison felhangzásakor leborult a feszület előtt, ám a Glóriakor nem kelt fel, és amikor közelebbről megnézték, már halott volt.

A sírjánál történt csodák hatására Sicard püspök kánoni vizsgálatot rendelt el, és ennek eredményeit elküldte a római Kúriának. Tizennégy hónappal a halála után, 1199. január 12-én avatta szentté III. Ince pápa.

1202 júniusában földi maradványait a Szent Egyed plébániatemplomból átvitték a dómba. A szent tisztelete gyorsan elterjedt s eljutott Német- és Franciaországba is. Bázelen „Guotman”- vagy „Gotman”-ként választotta védőszentjéül a szabók céhe.

November 13. SZENT SALAMON KIRÁLY

Pola, 1077.

Hevenes Gábor a 17. század végén így ír róla:

Salamon, I. András magyar király fia még nem volt négy esztendő, amikor eljegyezték III. Henrik római császár leányával, Zsófiával. Öt éves korában magyar királlyá koronázták. Miután fölserkent, változó szerencsével uralkodott. Győztes háborúkat vezetett a besenyők és a bolgárok ellen, Dalmáciában és Horvátországban Zolomírt (Zvonimír) visszaültette királyi trónjára. Kevésbé volt sikeres a rokonaival, Gézával és Szent Lászlóval folytatott harca. László fogságába esett, és a visegrádi várban raboskodott, ahonnan csodával szabadult meg:

Szent István sírjának fedőlapját -- amikor László ki akarta emelni a holttestet -- mindaddig nem tudták megmozdítani, míg Salamon vissza nem nyerte szabadságát.

Később ismét háborút kezdett, de László újra legyőzte, s akkor a Szentlélek megvilágosítására fölismervén a mulandó dolgok hiúságát, titokban elhagyta a csatateret, letette a koronát és a sisakot, és magányba vonult. Itt megtapasztalta, hogy senki sem boldogabb annál, akit a világ gyűlöl.

Barlangokban rejtőzött, füvek és vadalma volt az eledele, száraz lomb volt az ágya, forrásvíz az itala, s vadak bőre a ruhája. Böjtölt, vezekelt, éjjel-nappal imádkozott, és kereste a környéken lakó szent remetéket.

Végül teljesen ismeretlenül 1077-ben fejezte be földi életét az isztriai Polában, ahol minden évben szeptember 28-án ünneplik, s szent testének ereklyéit nagy tisztelettel őrzik.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Jóság a kezedszárát!

(Anekdóta)

Göndöcs Benedek, egykori gyulai plébános, a nagy méhész pap, akit városa polgársága a parlamentbe is beküldött követnek, kissé elhízott ember volt. Termetre alacsony, orcára pirosan mosolygó, szív tekintetében pedig messzi földön híres jótékony teremtés. Éppen kövérsége miatt sokat szenvedett a kánikulai hőségtől, s ilyenkor úgy segített magán, hogy hálósobájába bevitetett egy fürdőkádat, megtöltötte hideg vízzel, elrekesztette egy spanyolfallal, s naphosszat benne ült. Innen diktálta a leveleit az erre a célra szerződötetett mezei jogászok egyikének.

Egy ilyen diktálásnál bejön az udvaros és jelenti:

- Apát úr, kérem, a bérlő behozta az árendát!

Göndöcs kiszól a spanyolfal mögül:

- Vedd át tőle, fiam, hozd be, és tedd le ide az íróasztal szélére!

Úgy is lett: pár pillanat múlva ott volt a pénz az íróasztal szélén az iratok mellett, a jogász gyerek előtt – olvasatlanul, persze. Kékhasú tízesek, húszasok, zöldes százások simultak egymáshoz, szép együvé tartozással. A diktálás pedig ment tovább. itt-ott egy kis szünet, ilyenkor a jogász kíváncsi tekintettel simogatta meg a bankókat. Minek szaporítsuk a szót? Kísértésbe esett. Egy óvatlan pillanatban megnyálazta az ujját, s hirtelen mozdulattal egy tízest eltüntetett.

S ment a diktálás tovább.

Kevés idő múltán újabb pauza következett, s az újabb pauzában újabb kísértés, s a jogászgyerek megint utánanyúlt a pénz után. Ekkor azonban a spanyolfal mögül megszólalt Göndöcs:

- Jóság a kezedszárát; nem volt elég kétszer?!

Úgy látszik, hogy a spanyolfal résén mindent látott. A jogászgyerekben elhűlt a vér, s rimánkodóra fogta a dolgot. Göndöcs azonban leintette:

- Mit fecsegsz annyit? Tudom én azt, hogy a szükség hajtott reá, máskor azonban szólj, ha bajban vagy, mert ez a dolog rendje!

S nem engedte meg, hogy az elnyálazott két tízest visszategye.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Viccek:

A tanító néni kérdezi az iskolában:

- Mond Pisti, mosakodtál te ma?

- Hát persze. A szüleim ma reggel szigorúan rám parancsoltak, hogy zuhanyozzak le.

- Na, gyere csak ide!

A tanító néni kölnit csepegtet a papírzsebkendőjére, bedörzsöli vele a srác nyakát, majd az elfeketült zsebkendőt felmutatja:

- Látod ezt?

- Na jó, vegytisztítóba nem adtak be.

A rendőr este egy kislányt talál az utcán. Odamegy hozzá, és megkérdi:

- Hogy hívnak?

- Ilonkának.

- Aztán mi a másik neved?

- Ilike.

- Hogy hívják az apádat?

- Apuka.

A rendőr megvakarja a fejét, de tovább kérdez:

- Hol laksz?

- Anyukánál.

- És hol lakik az anyukád?

- Nálunk.

- Melyik utcában laktok?

- A rendőr bácsi nem tudja? - kérdi a kislány.

- Nem.

- Hát akkor jöjjön, odavezetem.

Kohn bácsi meghal és jelentkezik Szent Péternél, aki elmondhatja vele az életrajzát.

- Az Osztrák-Magyar Monarchiában születtem. Amikor felnöttem, a Csehszlovák Köztársaságban dolgoztam. Később saját üzletem lett Magyarországon. Aztán alkalmazottként mentem nyugdíjba a Szovjetunióban. Végül az Ukrán Köztársaságban haltam meg.

- Ó! Akkor maga sok helyet bejárt.

- Én? Ki sem mozdultam a szülővárosomból, Munkácsról.

- Mi az? Cukros, és szobahőmérsékleten köt?

- Nagymama.

Rejtvény!!! Gyerekeknek (is).

A rejtvényben 47 szó van elrejtve 4 irányban:
vízszintesen balról-jobbra, jobbról-balra,
függőlegesen fentről lefelé és lentől felfelé. Ha
áthúzod a rejtvényben a felsorolt szavakat, a
megmaradt betűket összeolvasva a Bölcsesség
könyvének egyik gondolatát kapod.

„Mert a tisztas aggkort nem a hosszú élet adja,
és nem az évek száma méri,
inkább az ember bölcsessége az igazi ősz haj,
S.....”

ATYA, ÁMEN,
ÁRON, BAJ,
BARKA, BÁRÁNY,
BÉKE, BIBLIA, FIÚ,
FOG, GITÁR, IMA,
GYÁSZ, HÁLA,
HÁZ, HIT, HOLD,
HŰSÉG, IMA,
ISTEN, JEL,
JÉZUS, JÓZSEF,
KOS,
KŐ, KRISZTUS,
LÓT, MÉZ, MISE,
MÓZES, NAP, NOÉ,
OLAJ,
OLTÁR, ÖRÖM,
ÓR, PÁL, SION,
SZENT
SZENTHÁROMSÁG
,
SZÉL, SZŰZ, TEJ,
TEVE, ÚJSÁG, ÚR,
VIRÁG

S	A	Ú	J	S	Á	G	S	S	B	Z	I	M	A	E
Z	B	É	K	E	R	N	G	Z	I	S	U	Z	É	J
E	P	N	O	É	Ő	E	I	S	B	L	Á	M	E	N
N	R	Á	T	L	O	T	T	Á	L	M	Ó	Z	E	S
T	O	L	A	J	Ő	S	Á	Y	I	N	O	R	Á	T
L	V	I	R	Á	G	I	R	G	A	E	H	Á	L	A
J	N	G	Á	S	M	O	R	Á	H	T	N	E	Z	S
Ó	B	Á	R	Á	N	Y	É	F	L	T	Ű	E	K	L
Z	T	K	O	S	A	E	M	I	M	I	S	E	R	E
S	A	K	R	A	B	V	É	Ú	Z	S	I	L	I	J
E	T	E	J	K	Ő	E	Z	G	N	I	S	É	S	H
F	B	A	A	Z	M	T	I	P	A	O	Z	Z	Z	Ű
A	A	F	T	H	Ő	H	L	Á	P	N	Ű	S	T	S
Ú	J	O	Y	Á	R	I	Ó	L	G	G	Z	K	U	É
R	O	G	A	Z	Ő	T	T	R	D	L	O	H	S	G

A rejtvényre adott megfejtéseiket **október 28-ig** várjuk. Leadhatók a
sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy
Interneten.

Előző rejtvényünkre helyes megfejtést küldtek:

Márki Istvánné, Papp Istvánné

Az októberi rejtvényünk helyes megfejtése:

„Ráfael, Mihály, Gábiel.”

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börcsök Eszter, Kiss Gábor, Ocskó Sebastian, Szűcs Judit

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu